

Yarım Kalmış Bir Beste

– SELVASELDA · 14 Temmuz 2022

Hasret düşmüş,elem düşmüş gönlüne, Leyla'sına kavuşamamış bir âşık göçmüş şu fani dünyadan ebedi aleme..

.....

Uhud Dağı bir harp meydanı..
Efendimiz (sav) in Uhut bizi sever
Biz de Uhut'u severiz diye buyurduğu
Acının kor olup yüreklerin dağılandığı
Ben emretmeden yerinizden ayrılmayın diye buyurduğu
Mübarek mekân UHUT DAĞI..

Herşey yolunda giderken..

Ortalık karışveriyor birdenbire
Muhammed (sav) öldü diye bir kara haber yayılıyor her yere ..
Musab Bin Umeyr kanlar içinde yatıyor yerde..
Sultanlar Sultanı'na ne kadar da çok benziyor
Zengin ailenin güzide evladı
İlk muallim
Gözler hep üzerinde
Yakışıklılığı dillere destan
Cennetler zaten müştak şehitler şehidine
Alemlerin Efendisi'nin yerine
Teslim ediyor ruhunu oracıkta
Eriyor şehadet mertebesine..

Saldırıyor bir nasipsiz
Meleklerin bile bakmaya kıyamadığı
Gullerin Sultanına
Bir miğfer saplanıyor yüzüne
Kırılıyor mübarek dişleri
Dilese daha o kan akmadan yere
İnecek gazab ı ilahi!
Kanlar içinde kalıyor gül yüzlü cemali
Merhamet timsali susuyor

Sabrediyor her zamanki gibi
"Allah'ım! Kavmime doğru yolu göster!
Çünkü onlar bilmiyorlar" sözleri.. Dökülüyor yüreğinden inci gibi..
Ubeyde bin Cerrah çıkarıyor dişleriyle Kainatın Sultanı'nın yüzündeki miğfreri
O'nun da kırılıyor bir anda dişleri
Canını sunmaya hazır bekliyor güzide sahabesi..

Çıkıyor Allah'ın aslanı Hz Hamza!
Savaşıyor gözünü kararta kararta
Hiç umrunda değil mübarek canı
Gözünü kırpmadan dalıyor can pazarına
Ölümler bile korkuyor Hz Hamza'nın yürüyüşünden..

Bir an..
İşte talihsiz o an..
Vahşi hedef alıyor Kainatın Sultanının amcasını
Vuruyor ciğerinden
Ve yıkıyor Hz Hamza'yı
Yer ağlıyor, gök ağlıyor
Hamza yatıyor yerde..
Vahşi yüreğini deşiyor Hind'e götürme telaşıyla
Özgürlüğüne kavuşma umuduyla..
Vahşi özgürlüğü buluyor ama..
Yüreği hapsoluyor zindanlara
Giriyor dönülmez yollara
Yapayalnız kalıyor yol geçmez kervan geçmez diyarlarda

Hz Hamza tanınmayacak halde
Uzuvları parça parça
Yanıyor Efendimizin ciğeri
Oluyor pare pare..
Bakıyor süt kardeşine
Dökülüyor gözyaşları
Acıyı yaşıyor en derinde
Şehidini yıkıyor inciler dökülen gözleriyle..

Hiçbir zaman merhem olmuyor zaman
Fahr i Kainat Sultanının yarasına.. .
Hüznü sonsuz..

Vahşı'nin gün gelip de İslama girmek isteğine
Nedamet içinde pişmanlık duyan yüreğine kayıtsız kalmıyor Yüce Rasûl
Tebliğ ediyor dini mübin i İslamı amcasının katiline..
Ama ...
Eğiliyor ve fısıldıyor usulca kulağına..
"Mümkünse bana fazla görünmemeye çalış
Seni her gördükçe Hamza'yı hatırlarım
Sana gereken şefkati gösteremeyebilirim
Böylece sen talihsizliğe itilmiş ben de vazifemi tam yapmamış olurum..
Sözler!..
Bu sözler!..
Büyüyor büyüyor..
İnletiyor yeri göğü
Mızrak olup saplanıyor Vahşinin kalbine
Nehirler gibi çağlıyor gözleri
Ciğerleri sökülüyor Vahşı'nin..
Sinesi paramparça
Hz Hamza ile aynı kaderi paylaşıyor bir nevi
Tek farkı..
Hz Hamza bir kere Allah için ölürken..
O her gün bin defa ölüyor bin defa tekrar diriliyor..
Elden ne gelir?
Levh i mahfuzda yazmış kalem
Oluyor kaderine teslim..
Büküyor boynunu
Ama..
Ruhu perişan..
Yüreği derbeder..
Pişmanlığı okyanuslar kadar derin..
Yarım kalmış bir şiir..
Yarım kalmış bir beste gibi..
Tamamlanamıyor hiç..
Adının arkasında 'radıyallahu anha'
Saklanıyor direklerin arkasına
Görünmemek için Kainatın Sultanına..

Birinci bölüm sonu..